ТОВАРИЩІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фарм і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИЩІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

ШЛЕМО ПЕРШОМАЙСЬКИЙ ПРИВІТ НАШІЙ СОЦІЯЛІСТИЧНІЙ БАТЬКІВЩИНІ!

Ми члени Руського Робочого Клюба імени М. Горкого в Торонто, Онт., в день ПЕРШЕ ТРАВНЯ шлемо братерський привіт нашій соціялістичній батьківщині, СРСР.

Вже 13-рік існує велика Радянська Республіка, окружена капіталістськими ворогами. По усіх просторах Радянського Союзу йде повною силою соціялістичне будівництво, що виявляє собою новий етап в житті людства, плян великих робіт Пятилітки зі всією енерґією проводиться в життя. Виростають числом соціялістичні ґіганти-фабрики й заводи. Стальний кінь вже починає змінювати соху й оре скибу на селянській ниві.

Розгнуздані сили всесвітньої реакції, смертельно залякані побідним маршом революції, не перестають творити нові інтриґи проти СРСР. Вони намагаються повалити мирову революційну Радянську владу й закріпити своє капіталістське панування, хочуть знищити усі здобутки Червоного Жовтня.

Одначе не бачити їм їхньої побіди! На кожний випад клясового ворога трудящі маси СРСР відповідають ще тугішим сціпленням своїх рядів довкола свого вождя — Всесоюзної Комуністичної Партії (більшовиків), ще більше закріплять боєву здатність оборони СРСР.

В майбутньому отих випадів буржуазного світу проти Радянського Союзу буде ще чимало, але тоді й гноблений пролетаріят буржуазних країн виступить проти імперіялістських хижаків, які бажають робітничої крови.

Хай живе Пролетарське свято ПЕРШЕ ТРАВНЯ!

ХАЙ ЖИВЕ РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ!

Руський Робочий Клюб ім. М. Горкого в Торонто, Онт.

І ПАПА НЕ ОСТАЄТЬСЯ ПОЗАДІ — ЗБРОЇТЬСЯ!

Едмонтон, Алта.

Італійські ґазети доносять нам таку відомість.

"Ґенеральний штаб військ папських закупив для своєї малої армії від італійського міністерства війни кільканацять машинових карабінів й іншого найновішого воєнного устаткування. Отже тим способом військо папи зістало узброєне після найновіших вимогів механіки військової. І під цей час папське військо обучується з ново набутою зброєю".

При читанню тієї новинки людей може подумає. І пащо папі військо та оружжя, чи може думає він з ким війну провадити?

Відповідь на це не важка. На одній шестій земної кулі існує влада працюючих, Радянський Союз, який є сіллю в очах імперіялістів, що тільки й думають, яким би то способом розбити Радянський Союз. В тій цілі ріжні буржуазні держави заключують між собою воєнні угоди, скеровані проти влади працюючих Радянського Союзу; виробляють трійцині ґази, гармати, літаки, танки; будують великі воєнні корабелі, дреднавти, субмарини, торпедовці, й усе, що є тільки придатне до знищення працюючих в майбутній війні.

Духовенство і всяка чорна рать во христі ісусі, яка служить виключно капіталістам на чолі з папою, молиться і благословить те знаряддя смерти, щоб воно в надходячій війні глибше вривалось в людські тіла.

Однак миг вже були свідками свячення оружжя в минувшій війні, яке ніякого впливу на хід подій не мало, як рівнож не мала впливу на Радянський Союз спільна молитва всіх чорноризників 16 березня ц. р.

Якось то бог не дуже слухає тої молитви і не зсилає на державу працюючих Содоми і Гоморри. Також не дуже то зірвались вірні до хрестового походу проти Радянського Союза на заклик папи.

Все це так поділало на папу, що він вже і собі почав зброїтися, щоб, мовляв, тим своїм збросинням заохотити і другі буржуазні держави до ще більшого зброєння проти Радянського Союзу.

Однак не поможе нічого папі, ні його молитва, ні те зброєння, до якого він тепер так взявся. Колись остаточно урветься терпець працюючим. Усяка акція зі сторони папи лише збільшить одно звено і так в довгім ланцюху чорних діл панства.

І. А. Гломик.

ЗАЛИТІ ВОДОЮ НИВКИ ФАРМЕРІВ.

Лімінґтон, Онт.

Сім миль на полудневий схід від містечка Лімінґтон находяться фарми на котрих сіють фармері цибулю. Ці фарми називаються Старі Марші і Нові Марші. Нові Марші пішла назва з того, що кілька літ тому назад, фармері почали обробляти ті землі, бо до тих часів було те місце залите водою д озера Ірій, яке граничить зі Старими та й Новими Маршами.

Старі Марші, звичайно були осушені від води скоріше. На обох цих Маршах живуть по більшій части українці. На Нових Маршах самі католики, а на Старих Маршах мішано, бо живе кілька свідомих родин, що інтересуються робітничим рухом. Саме цієї весни позасаджували та позасівали цибулі, аж дня 16 квітня була сильна буря з дощем. Зібрало озеро Ірій і вода зачала заливати Нові Марші. Тревала та буря і вилив води через дві добі. Наколи обійстя фармерів були під водою, тоді фармері почали рятувати, що їм дорощe, човнами, а то й помостами з возів витягали своє добро на береги, де не було ще води.

Як раз переходив я тоді по при хату одного вірного католицького українця. Дивлюся, забирається і він зі своєї хатини. Пакантажив повен човен усячини і провадить з кількома другими теж католиками до берега. Усі вони пяні, що й насилу стоять у човні. Подивився я на того вірного католика, то на його жену, яка через отворені вікна своєї хати виглядала зі своїми кількоро маленькими і більшими діточками.

Зітхнув важко і стою далі. Аж чую — Каман ін енд фініш ап дет бір — і потяглися усі вже порожнім човном до хати, кінчати своє "гомбру".

Подивився я ще раз на тих нещасних і поволікся далі, де знову радив гурток людей, які вже на березі кінчали своє "гомбру"". Проходжу попри них, аж чую говорять щось так завзято і клечуть большевиків.

— От, каже оден, через большевиків покарав бог і нас, бо вони не святкують, роблять в неділі та свята. Доки не було їх на цих фармах, доти і бог давав нам якнайкращий урожай, а прийшло їх кілька сюди то вже і дощів багато, та бур малисьмо, а тепер на останку і потоп...

— Е, та що там споминати, каже другий, пиймо поки є що, бо як нам затопить пиво, тоді будемо це болото пити.

От що нашим вірним на умі, пиво, та клясти большевиків. Віддають свій тяжко заграцьований гріш на пятику, замісць передплатити собі хоч за якусь частину того видатку, часопис "Укр. Роб. Вісти", або "Фармерське Життя". *Л. К.*

ЖИТТЯ ТРУДЯЩИХ НА БУКОВИНІ — ОДИН ЖАХ

(Понище містимо лист в цілости, якого отримав наш читач "У.Р.В." в Донвил, Онт., від свого брата з Буковини).

Дорогий Брате!

Твого листа я з робітничою ґазетою отримав, за що тобі дуже щиро дякую. Цікаво мені було читати вістку, яка була поміщена в цій ґазеті про нашу обезлюдену Буковину, а найцікавішим було те, що і там за океаном товариші робітники несуть поміч одинокій робітничій ґазеті на Буковині "Борцеві". Всі бідні і пригнічені робітники і селяне тут люблять ґазету "Борець", але тут така нужда, що не можна навіть спромогтися на передплату цієї ґазети і ваша допомога послана з далекої Канади є для тутешнього робітництва великою допомогою.

В нас, брате, таке тепер діється, що аж жах збирає все це описувати. Бідних людей не допускають ні до чого, а коли хто допоминається за свої права, так зараз арештують, бють і мучать в тюрмі. Здається, що навіть в часах панщини не обходилися так з біднотою, як це зараз робиться в боярській Румунії.

Минулого року тільки в одному місті в Лупенах царськістична влада замордувала 33 робітників, а 50 поранила за те, що вони домагалися кращої платні, щоб могли вижити. Всі ці чорнобличі рани нашого бідного народу годі описати.

На бідне селянство поналожували страшенно великі податки так, що не в силі їх оплатити, а те, що селяне мають на продаж, продається за безцін, коли що має купити, то годі до купитися через дорожнечу. Заробити нема де, бо на селі опріч попа і кількох багатирів, майже всі поставали жебраками. Я розумію, що тепер всюди біда робітникови, але здається, що в цій Румунії то вже найгірше як будь де в світі.

Ти, брате, щасливий хоч тим, що можеш свобідно почитати робітничий часопис, бо тут і за це переслідують і садять в тюрму та мучать. Присилай мені і надалі в листі ґазети, зато буду тобі дуже вдячний.

Остаюсь з товариським привітом *Твій брат.*

ПРИЙДЕ ЧАС І МИ ПЕРЕМОЖЕМО.

Читач "У.Р.В." з Іст Селкирк, Ман., отримав лист з Польщі від свого брата, якій містимо понище, за винятком приватних справ.

Дорогий Брате!

Твій лист отримав, за який тобі дякую. Бачу з твойого листа, що ти інтересуєшся робітничим життям там за океаном. Всі ті новості, що ти мені написав про робітничий рух є для мене дуже цінні, бо тут в Польщі за те, що скажеш слово правди, саджають в тюрму ще й кайдані накладають.

В нашому селі є орґанізація Сельроб і цю орґанізацію має на оці вся поліція і ріжні шпики слідять за кожним, хто належить до даної орґанізації, а при найменшій нагоді зараз арештують. На днях заарештували двох наших найкращих селян товаришів В. Мачевського і І. Ковальчука зате тільки, що вони належали до орґанізації Сельроб і були активними членами, та говорили селянам правду. Зате спинилися за ґратами і мають їх незабаром судити. Говорять, що їх чекає неменше 10 років тюрми. Цим вони думають розбити рух бідноти, але це вже їм не вдасться; бо й наші, колись затуркані селяне, зрозуміли панські шахрайства і починають орґанізуватися в свої робітничо-селянські орґанізації, та змагаються в боротьбі з панською шляхтою за краще життя.

Орґанізація Сельроб стала сіллю в очах не тільки польської шляхти, але й наших так званих рідних УНДОвців, які помагають польській шляхті здушувати робітничо-селянський рух. Але ми віримо в наші сили, що прийде час і ми переможемо всіх наших ворогів.

Остаюсь з тов. привітом,

Твій брат.

УЧНІ УРДШКОЛИ ВЖЕ ВИЙШЛИ НА СЦЕНУ.

Саскатун, Саск.

Учні Укр. Роб. Діточої Школи в Саскатуні рішили відіграти діточе представлення, щоби не стратити часу на марно, бо учитель виїхав на Всекраєвий Зїзд ТУРФДім. Це гарний доказ, що робітнича молодь вміє цінити й шанувати час.

Дня 20. лютого ц. р. Діточа Школа відограла дві пєси: "Безпритульний Хомка", на чотири дії й "Мені тринайцятий минало", на одну дію.

За дві години до розпочаття штуки всі молоді аматори позаповнювали ґардероби. Повно гамору: одних вбирають, а других характеризують. В молодих аматорів помітно велике зацікавлення до гри.

Точно о годині 8.30 підноситься куртина. На салі між публикою зацікавлення, як вважуться молоді школярі в своїх ролях. На сцені показуються молоді, живі й бадьорі аматори, а між ними малий, нещасний, оставшийся без родичів, безпритульний Хомка-сирота. Всі ним поштурхують, сміються й ніхто не звертає на його уваги. Життя потребує свого: одітися, їсти, чай спати, а тут всі відцурались. Потреби життя заставляють Хомку красти. Так може-б його життя тягнулося, й довго, але суспільство взялось до цего й направило безпритульного Хомку на правильний шлях життя. Цей образ показує, як то багато нещасних сиротів пропадає марно, а загальне суспільство дивиться на це байдуже.

В другій штуці змальоване, як суспільство дивиться вже на життя Т. Г. Шевченка в дитячім віці. Яка гарна картина. Як згадаєш фільму "Т. Шевченко", то так і бачиш цей сам образ.

Молоді аматори грали добре. Їх гарні рухи, мимика, так мова: голосна, виразна й зрозуміла. Молоді аматори не то що доняли свого, але й можуть служить приміром для старших аматорів, як грається на сцені. Товаришові режисерови, велика подяка за його старання й працю.

Тепер звернусь до старших членів наших робітничих орґанізацій й родичів дітей. На жаль, в нас забагато байдужности до цеї молоді й погане поняття про неї. Не то щоб їм в дечому помагати, але навіть не всі прийшли подивитись на гру своїх молодих товаришів.

Робкор.

СВЯТКУВАЛИ РІЧНИЦЮ РЗТ.

Брентфорд, Онт.

В неділю, 16 лютого, орґанізовані робітники і робітниці міста Брентфорду відсвяткували третю річницю заснування відділу РЗТ в нашій місцевости. Святкування третої річниці відбулося концерт-мітінґом. Концерт-мітінґ отворив голова концерту, товариш А. Ласінський, який пояснив в коротці значіння цего свята. Після промови хор відспівав "Вічний революціонер", опісля продовжувався концерт, на якому виступали декляматорі і хор.

В половині програми промовив тов. Данилюк, який обширно пояснив присутним значіння РЗТ для українського робітництва в Канаді, а зокрема в Брентфорд. Він сказав, що орґанізація РЗТ існує в Канаді серед українського робітництва не від 1922 року, але в нашій місцевости зорґанізовано відділ РЗТ аж в 1927 році і це треба завдячити часописові "У.Р.В.", що найбільше спріччинилися до того, що освідомили робітництво цеї місцевости, що їм треба такої орґанізації. Нині ми маємо в нашій орґанізації 10 членів і членкинь і на цім ми не повинні спинитися, а обовязком кожного члена є переконати ще й тих робітників, що не є в наших рядах, та втягнути їх в наші робітничі лави.

В початках наші вороги старалися всіма силами розбити наш відділ, але їм це не вдалося, бо робітництво побачило практично, що це є дійсно робітнича орґанізація, в якій кожний робітник може чогось навчитися, а також в часі слабости ця орґанізація приходить робітникові з допомогою. Він навів всі ті факти, кілько члени вже вибрали допомоги з каси Головного Заряду РЗТ, кілько є в касі РЗТ грошей на ту ціль і на закінчення заапелював до робітників і робітниць, щоб ставали членами, поки ще не пізно.

Концерт-мітінґ закінчено відспіванням "Інтернаціоналу".

Робкор.

УВАГА! РОБІТНИКИ В ТОРОНТО!

В СУБОТУ, 3 ТРАВНЯ, в годині 8 вечером, відбудеться в Дон Салі — 957 Бродвю Евню

КОНЦЕРТ КРАЄВОЇ РОБІТНИЧОЇ ШКОЛИ

В програму входять: торонтонський хор Фрайгайт з 70 осіб, який відспіває 4 революційні пісні, будуть промови, музика, співи, перекуска. Відложіть цей день для концерту. Поможіть виховати наших борців робітничої кляси!

Концерт відбудеться старанням торонтонської фінляндської організації.

КОМУНІСТИЧНИЙ АЛДЕРМЕН ТОВ. КОЛІСНИК ВИКИНЕНИЙ З МІСЬКОЇ РАДИ

(Продовження з 1-ої сторони.)

і сказав, що він говорить не до теми.

Тоді тов. Колісник почав говорити, що міська рада поступає незаконно, коли голосує над такою резолюцією.

Але Веб знову перервав промову тов. Колісника і сказав йому, що як він хоче відтягнути свою заяву, то він дасть йому спромогу це зробити.

Однак тов. Колісник відповів, що нічого не відтягає.

Внесок пішов під голосування і був принятий голосами всіх буржуазних і лейборитських алдерменів.

Мейор Веб зажадав від тов. Колісника, щоб він вийшов. Комуністичний алдермен відмовився.

Тоді на приказ Веба вжито поліції, щоб позбутися комуністичного алдермена з міської ради. Тов. Колісник остаточно вийшов під ескортою "сторожа порядку".

Ціла процедура з викиненням тов. Колісника тягнулася близько годину й цілий час в салі засідань панувало велике напруження.

Буржуазні та лейборитські алдермени викинули з засідання тов. Колісника, який мав був зробити того вечера внесок, щоб місто відновило допомогу для безробітних, яку міська рада цілком спинила.

Позбувшися комуніста, фашісти типу Веба й Симпкіна не потребували клопотати собі голови домаганнями допомоги для безробітних, які примирають з голоду.

НА ПЕРШЕ ТРАВНЯ РОБІТНИКИ КИНУТЬ ВИЗОВ КАПІТАЛІСТСЬКІЙ КЛЯСІ.

Торонто, Онт.

Безробіття в Торонто цего року досягло величезних розмірів. Згідно з повідомленням урядників-бюра праці число безробітних, які є зареґістровані в тому офісі доходить до 5 тисяч. Одначе число безробітних є втроє більше. Багато робітників знаючи, що реґістрація на офісі є зовсім безкорисна, не хочуть навіть й заходити туди.

По великих фабриках таких як Месей Нарріс працює зовсім мало робітників, а ті що це є, працюють по кілька днів на тиждень.

Не зважаючи на літній сезон, на який так багато покладали надій безробітні, поліпшення ситуації не передбачується. Найщиріші пошукування праці завжди закінчуються повною невдачею.

Пробувши від 6 до 12 години в завзятому гонені за працею, вислухавши з хвильованням скрізь відмовні відповіді, а часом і прокльони від форманів, які навіть не можуть обігнатися від тисячів безробітних, що пруться за працею, безробітний в розпуці вертається додому, щоб роздумувати свої гіркі думи, або шлятися безцільно по вулицях, по яких ходять тисячі таких же самих, понурившии голови вдолину.

На губерманьському офісі товчуться що дня сотки людей. Дим і гамір день в день наповнюють будинок. Хтось на жарти крикне:

— "Екстра ґенґ, сайн ап!" Юрба людей зривається зі своїх місць і в одній мінуті згромаджується коло урядовця, що сидить за перегородкою.

Урядовець пояснює, що нічого немає, але задні напирають сильніше. Перегородка тріщить. Закликаний урядовцем поліціянт розганяє товпу, від якої несуться свисти, гукання та прокльони на адресу поліціянта. Після того скрізь чуються нарікання на життя, на робітничу долю і дискусії про капіталістичний лад.

Щоб втихомирити те незадоволення, що охопило не тільки чужинців, але й анґлійців, міська рада віднесеться до всіх підприємств з проханням, щоб затруднювали в першу чергу людей британського походження. Для чужинця роботу дістати тут тепер не мислимо. Навіть тих, що працювали будь де перед тим, будучи не анґлійцями, викидається геть. Одначе цей маневр буржуазії не приніс значних результатів для полегшення критичного положення серед анґлійських робітників.

Найстарший урядник з Говермент Емплоймент Офіс, признаючи тяжке положення безробітних і потрібність допомоги їм, виявив свою "глибоку симпатію" до них тим, що закликав радних, "батьків міста" змилосердитися над безробітними і звернув їх увагу на ґарбедж і еш кенс, які можуть бути приведені до порядку безробітними і що це дасть їм змогу заробити кілька центів. Але і цю великодушну пропозицію мають виконувати тільки канадійські горожане а не чужинці. Як видно, то погані часи настали в Канаді, у тій країні "просперіті", коли вже привілеї до чищення ґарбедж кенс належить виключно льояльним горожанам; а не чужинцям, "червоним більшовикам", як нас тут капіталістичні ґазети називають.

Куди-ж діватися і що робити нам чужинцям?

Не зважаючи на таке безпорадне положення, пивки з ріжних капіталістичних підприємств усяких комерційних та ніби то "фахових" шкіл, стараючись виманити останній гріш від робітника, закликають в своїх оголошеннях кваліфікуватися на механіків і на інші ремесла.

Та треба знати, що добитися ліпшого положення за капіталістичної системи майже для кожного робітника є неможливо. Капіталістична кляса довела тепер робітництво до такого стану, в якому старі і молоді засуджені на повільне замирання. Робітництво тепер починає розуміти, що одиницем нічого не можна зробити. Потрібно орґанізуватись в боєві робітничі орґанізації, які дійсно бороться за робітничі інтереси.

Робітнича кляса вже від давних часів бореться з капіталістичною.

Перше травня є призначений як день боротьби по цілому світі. В той день змагаються дві противні собі сили, поневолена праця і капітал за панування над світом.

В той день кожний чесний робітник, що відчуває на собі гнет, якого давить хижацька система, не повинен ухилятися від боротьби з ворогом, а повинен бути в перших рядах демонструючих.

На Перше травня робітнича кляса вийде на вулиці й кине капіталістам визов відплати за свою кривду.

На Першого травня робітнича кляса виявить свою готовість боронити свої інтереси.

О. Козачук.